Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 12

KOVAS – BALANDIS

2011

Turinys

Žmonės dažnai klausia, kiek šis aplinkraštis kainuoja. Jis duodamas NEMOKAMAI, nes už jį moka šv. Juozapas. Vis dėlto šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie jam padėtų plėsti Jėzaus karalystę įvairiausiais būdais: materialine pagalba, platindami religinę literatūrą, malda ar kitais gerais darbais. Kad šventasis Dievo Sūnaus Globėjas galėtų toliau tęsti savo didį darbą, reikia kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

Mieli Tradicijos draugai,

Pasaulis lekia į pražūtį. Jame nebeliko saugių vietų. Kasdienybe tapo karai, badas, epidemijos, finansinė krizė, korupcija, vaikų tvirkinimas, visiškas dorovinis pakrikimas...

Bažnyčios moralinis autoritetas svyruoja, meilė atšalusi, kunigystė ir santuoka dažnai profanuojama, žlunga šeimos, mažėja pašaukimų, plinta šventvagystės, matomas tikėjimo susilpnėjimas ar net atkritimas nuo jo. Kodėl taip mažai žmonių uoliai tarnauja Dievui ir sielų išganymui? Krikščionybė yra tarsi paralyžiuota. Kur mūsų laikų šventieji, galintys išsklaidyti tikinčiųjų abejingumą? „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą“ (Lk 22, 46). Šv. Arso klebonas sakė, kad piktieji yra tokie stiprūs todėl, kad gerieji yra silpni. Atrodo, kad dabar yra Bažnyčios didžioji savaitė: „Atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas“ (Lk 22, 53).

Žmogaus kaltė neišmatuojama.

Kalti ne tik kiti, kalti ir mes. Kiekvienam reikia atgailauti. Tik dejuoti yra nevaisinga, apkaltinti dėl visko tik kitus neteisinga. Mes visi nusidėjome. Mes nešame kitų, kiti neša mūsų naštą. Pasaulyje per daug kaltės, dėl kurios iki šiol niekas neatgailavo. „Neapsigaukite. Dievas nesiduoda išjuokiamas“ (Gal 6, 7).

Ypatingas atgailos laikas yra gavėnia. Bažnyčios įsakymai per gavėnią įpareigoja laikytis tik nedaugelio dalykų:

- *draudžiama dalyvauti įvairiuose pasilinksminimuose, pvz., šokiuose,*
- *privaloma pasninkauti bent Pelenų dieną ir Didįjį penktadienį (galima iki soties valgyti tik vieną kartą per dieną. Be šio pagrindinio valgio leidžiama vieną ar du kartus lengvai užkąsti. Laikotarpyje tarp šių valgymų valgyti negalima, leidžiama gerti vandenį, vaistus, alų, vyną, kavą, arbatą, sultis, bet ne pasotinančius gėrimus, kaip antai pieną, šokoladą, buljoną),*
- *būtina kiekvieną penktadienį susilaikyti nuo mėsiškų valgių (ne tik per gavėnią),*
- *per velykinį laikotarpį reikia atlikti išpažintį ir priimti šv. Komuniją.*

Aišku, kad šie įsakymai yra minimalūs. Kad gavėnia būtų vaisinga, kiekvienas turėtų pasirinkti tokius atgailos darbus, kurie jam tikrai būtų auka ir galėtų padėti tobulinti sielą. Bažnyčia visuomet siūlė trejopus atgailos darbus: maldą, pasninką ir išmaldą.

Gali būti naudinga pasirinkti ką nors iš kiekvienos srities, pavyzdžiui:

- dažniau dalyvauti šv. Mišiose, kasdien kalbėti rožančių, atlikti apmąstymus arba dvasinį skaitymą, kiek įmanoma atsisakyti televizoriaus ir interneto,

- atlikti kūniškus apsimarinimus: pasninkauti, atsižadėti keleto malonumų arba patogumų, kovoti su pagrindinėmis ydomis, kaip antai rūkymu, alkoholio vartojimu ir t. t.,

- pašalinti ypatingą nuodėmės pavojų, pergalėti žmonių baimę,

- atlikti artimo meilės darbus, įveikti priešiškumą kitiems ir susitaikyti, kovoti su pavydu ir apkalbomis.

Tada gavėnia bus ne tik atgailos, bet ir priartėjimo prie Dievo laikas.

Gavėnia taip pat yra ypatingų malonių laikas. Todėl pagalvokime iš anksto, kaip norime jį praleisti. Dažnai žmonės pavėluoja ir pasiryžta atgailauti tik per didžiąją savaitę, gavėniai besibaigiant. Mūsų sužeista prigimtis nenori stengtis ir atstumia gerus pasiryžimus, kadangi malonės laikas, gavėnia, taip pat yra ir pagundų laikas. Velnias mus nori įtikinti, kad atgailauti yra per sunku, nereikalinga ar net absurdiška. Ypač prieš didžiąsias šventes, norėdamas nukreipti mūsų mintis nuo šventų dalykų, jis sustiprina pagundas, nerimą, abejones. Saugokimės.

Krikščionybės atnaujinimas prasideda ne kur kitur, o mūsų širdyje. Kai žmogus per gavėnią tikrai stengiasi atgailauti, atsinaujinti Dievo malonėje ir pradėti naują gyvenimą, tada jam duodamas ir tikras velykinis prisikėlimo džiaugsmas.

Taip pat gali padėti ir gavėnios aukų aukojimas gera intencija. Norėčiau jus paprašyti aukoti už jaunimo atsivertimą. Jaunimui, dažnai kilusiam iš sugedusių šeimų, matančiam nedaug gerų pavyzdžių ir gaunančiam labai mažai gerų pamokymų, yra ypač sunku rasti kelią į Dievą. Jaunimas – mūsų ateitis.

Jūsų Kristuje

kun. Josef Persie

Ar žinote, kad...

► ... 1991 m. spalio 23–30 d. Lietuvoje lankėsi pirmasis Šv. Pijaus X kunigų brolijos kunigas vokietis Markus Heggenbergeris. Pakviestas vysk. V. Michelevičiaus, jis susitiko su kard. V. Sladkevičiumi, aplankė Kauno seminariją, laikė šv. Mišias Kauno arkikatedroje prie šoninio altoriaus.

► ... Kard. Vincentas Sladkevičius pasiūlė paremti Šv. Pijaus X kunigų broliją, nes ji mūsų šalyje padėtų pakelti dvasingumą.

► ... 2002 m. sausio 10 d. kardinolui A. Bačkiui, arkivyskupui S. Tamkevičiui ir vyskupui J. Kauneckui buvo įteikta peticija su 2164 Lietuvos tikinčiųjų parašais. Joje rašoma: „Mes, žemiau pasirašiusieji Lietuvos Katalikų Bažnyčios tikintieji, reikalaujame, kad būtų atstatyta Popiežiaus Šv. Pijaus V įvesta Tridento Šv. Mišių tvarka tik lotynų kalba, tvarka, buvusi Bažnyčiose 400 metų iki II Vatikano Susirinkimo. Pageidaujame, kad kiekvieną sekmadienį Panevėžio Šv. Petro ir Povilo Bažnyčioje būtų aukojamos Šventosios Mišios-Votyva, kurioje nebūtų pridėtinio stalo, bet kunigas žiūrėtų į Didįjį altorių“ (kalba netaisyta).

Išvada: Tikintieji laukia kunigų, kurie tarnauja Dievui ne dėl pinigų ir karjeros; kurie pasiaukoja sieloms; kurie myli katalikų tikėjimą ir drąsiai jį skelbia; kurie priešinasi tikėjimo išdavimui vykdant Bažnyčios jau seniai pasmerktą ekumenizmą; kunigų, kuriuose galima matyti Dievo šventumą; kurie daugiau meldžiasi nei kalba. Tik tai gali išgelbėti mūsų jaunimą ir kartu mūsų šalies ateitį.

Drąsos!!! Kova su Bažnyčios tradicijomis yra veidmainiška ir melaginga. Ateis diena, kai Lietuvos Bažnyčiose vėl bus aukojamos tik tradicinės Mišios. Nebijokime ir nenusiminkime, nes tiesa visuomet nugalėdavo. Ir toliau kovokime viso dangaus kovą su modernizmu, net jeigu reikės iškentėti šmeižtus ir persekiojimus. Kol sulauksime tos laimingos pergalės dienos, reikia dvasinio gyvenimo, maldos, aukos, tikėjimo studijų, pastangų, ištvermės.

Geroji Pagalbininkė[1]

Vasario 2-ąją švenčiame Kristaus Paaukojimo iškilmę, kuri yra ir Dievo Motinos Apsivalymo diena. Tą pačią dieną taip pat minima Dievo Motinos Gerosios Pagalbininkės šventė, kuri ypač reikšminga mūsų laikams. Šis pamaldumas prasidėjo nuo Švč. Mergelės apsireiškimų, įvykusių Kite, Ekvadore, Nekaltojo Prasidėjimo ordino abatei Marianai 1564–1634 metais. Tuomet Švč. Mergelė Marija paprašė padirbdinti Jos garbei statulą, kuriai būtų suteiktas Dievo Motinos Gerosios Pagalbininkės titulas. Būdama nuolanki, vienuolė delsė vykdyti šį prašymą, nes bijojo, kad jos gautos ypatingos Dievo malonės nebūtų pagarsintos. Tuomet Dievo Motina įsakmiai paprašė abatę Marianą, pažadėdama, kad jos vardas liks neatskleistas iki XX amžiaus. Įdomu pastebėti, kad toji šventoji sesuo triskart buvo mirusi ir du kartus sugrąžinta gyvenimui. Praėjus daugiau nei 250 metų, XX amžiaus pradžioje, jos palaikai buvo ekshumuoti. Tada paaiškėjo, kad jie visiškai nebuvo sugedę: jos vešlūs plaukai, švelnios lūpos ir liežuvis buvo nuostabaus grožio, tarsi užmigusio angelo.

Statula buvo padirbdinta garsaus ir dievoto menininko, bet sesuo Mariana regėjo, kaip vienuolyno koplyčioje prie šios statulos prisilietė arkangelai Mykolas, Gabrielius ir Rapolas. Tuomet Dievo Motina įžengė į šią statulą. Ji buvo pavaizduota, kaip atrodė apsireiškimo metu: kairėje rankoje laikė Kūdikėlį Jėzų, dešinėje – vienuolyno abatės lazdą. Vėliau dar buvo pridėti vienuolyno raktai. Atlikus maldų devyndienį, ši statula buvo pašventinta vietinio vyskupo ir iškilmingai pastatyta aukštutinio choro vietoje, skirtoje abatei. Nuo to laiko statula kasmet išstatoma visuotiniam pagerbimui: 9 dienas iki vasario 2-osios ir dar 9 dienas po to, nes tai buvo tos dienos, kai Dievo Motina apsireiškė seseriai Marianai.

Šis nepaprastas apsireiškimas, įvykęs Kite, svarbus tuo, kad Dievo Motina teikėsi paskelbti tikslias pranašystes mūsų laikams. Svarbiausia 1634 metų vasario 2 d. paskelbta pranašystė yra apie XX amžiuje pasaulį sukrėtusią Bažnyčios krizę. Tą dieną trečią valandą ryto besimeldžianti sesuo Mariana regėjo, kad altoriaus lempelė staiga užgeso. Jai, išbėgusiai uždegti lempelę, pasirodė Dievo

[1] Kun. Raineris Becheris

Motina, kuri paaiškino to užgesimo prasmę: tai simbolizavo mūsų tikėjimo ir meilės užgesimą Viešpačiui tabernakulyje.

Toliau glaustai perteikiami Dievo Motinos žodžiai, išskyrus tas vietas, kur kalbama apie to vienuolyno ir Ekvadoro reikalus.

XX amžiuje sparčiai išplis įvairios erezijos. Dėl moralinio sugedimo brangi tikėjimo šviesa daugeliui sielų bus užtemdyta. Velnias ypač puls šeimas, stengsis sužlugdyti vaikų nekaltumą ir taip sunaikinti pašaukimus. Bažnyčia dėl savo blogybių skendės didelėje tamsybėje, nes stokos gero ganytojo ir tėvo, kuris saugotų savo ganomuosius su meile, drąsa ir apdairumu. Daugelis kunigų praras pašaukimo dvasią ir pastūmės sielas į dar didesnį pavojų. Nedaugelis likusių ištikimųjų malonei patirs žiaurią, ilgai besitęsiančią kankinystę. Daugelis iš jų mirs, patirdami dideles kančias, ir bus priskirti kankiniams, pasiaukojusiems už Bažnyčią ir Dievo Karalystę.

Dievo Motina jau tuomet prašė seserį Marianą karštai su ašaromis melstis ir atgailauti dėl negirdėtos šių laikų tikėjimo krizės, kad Dievas atsiųstų „Išrinktąjį Prelatą“, kuris atgaivintų kunigiškąją savo dvasinių sūnų širdį. „Šį savo sūnų, kurį myliu ypatinga meile, apdovanosiu išskirtinėmis dorybėmis: širdies nuolankumu, jautrumu dieviškiesiems įkvėpimams, ištverme ginti Bažnyčios teises, romia ir gailestinga širdimi, kad kaip antrasis Kristus galėtų pasirūpinti mažais ir dideliais, neatmesdamas pačių vargingiausiųjų. Į jo rankas bus atiduota Šventovė, kad visa būtų apdairiai pasverta atiduodant Dievui tinkamą garbę.“

Aišku, kas yra šiuolaikinės Bažnyčios krizės pranašystėje minimas išrinktasis Prelatas. Tai arkivyskupas Marselis Lefevras (Marcel Lefebvre) 1988 metais vyskupų konsekracijos išvakarėse nuolankiai reagavo į kažkieno paminėtus pranašystės žodžius sakydamas: „Jūs galite tai teigti, aš ne. Tačiau negaliu neigti, kad perskaitęs šias eilutes, buvau gerokai nustebintas.“ Jis atrodė paguostas ir sutvirtintas.

Dievo Motina tęsė: „Tačiau pašvęstųjų sielų drungnumas trukdys gerojo Prelato pastangų sėkmei ir dėl to šėtonas galės nevaržomas pulti. Visos ydos smarkiai išsikeros ir dėl to ištiks įvairios bausmės, kaip antai maras, badas, nesantaika, apostazė. Be galo daug sielų pražus. Prasidės baisus ir siaubingas karas, paplūs

kaimynų ir svetimtaučių, draugų ir priešų, kunigų ir vienuolių kraujas. Ši naktis žmonėms bus pati baisiausia, nes atrodys, kad blogio jėgos triumfuoja. Tuomet išmuš mano valanda, kai nuo sosto nuversiu galinguosius ir pasmerktąjį šėtoną. Aš prispausiu jį savo koja ir nublokšiu į pragarą, išlaisvinsiu Bažnyčią ir savo tautą iš jo žiaurios tironijos.“

Vietiniai tikintieji nedaug žinojo apie stebuklingąją statulą ir nepraktikavo Dievo Motinos Gerosios Pagalbininkės pamaldumo kulto, tačiau Marijos artumo pojūtis stipriai palietė jų širdis. Tik XX amžiaus pabaigoje paaiškėjo ir išplito Dievo Motinos Gerosios Pagalbininkės kultas ir garbinimas. Taigi Dievo Motina, pagerbiama Gerosios Pagalbininkės titulu, yra Dangiškoji mūsų laikų užtarėja, iš kurios sulaukiama daug malonių.

Toliau pateikiama trumputė malda galėtų sustiprinti mūsų sielas:

Dievo Motina, mūsų Karaliene, mūsų Motina, Jėzaus Vardu ir iš meilės Jėzui meldžiame Tave paimti mūsų darbus į savo rankas ir užtikrinti jų sėkmę. Dievo Motina Geroji Pagalbininke, melski už mus! (Kartojama tris kartus).

Šv. Mišios – viso gyvenimo programa[1]

Kas yra Mišios? Ką jos vaizduoja? Mišios yra gyvas katekizmas. Tai, ko katekizmas mus moko: *Credo,* Dievo įsakymai, sakramentai, krikščioniškos dorybės, *Pater* malda; visa tai yra nuostabiai, nieko nepraleidžiant, įvykdoma kiekvienose Mišiose.

Iš tikrųjų pirmoji Mišių dalis yra mokomoji dalis. Ji išdėsto įvairias *Credo* tiesas. Ji mus pamažu, bet tvirtai veda prie mūsų tikėjimo išplatinimo.

Ir jeigu *Credo* yra Dievo meilės mums giesmė, tai antroji Mišių dalis yra tos meilės įgyvendinimas. Kaip sakė mūsų Viešpats, visas Įstatymas ir pranašai telpa šiuose dviejuose įsakymuose: mylėti Dievą ir mylėti savo artimą.

Taigi visa tai, kas vyksta nuo atnašavimo ir konsekracijos iki *Pater,* yra Dievo meilės mums ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus meilės savo Tėvui įgyvendinimas. Vadinasi, du esminiai įsakymai, reziumuojantys Dekalogą, įgyvendinami šioje Mišių dalyje.

Iš tiesų ar galėjo būti kilnesnis meilės Dievui aktas, negu tas, kurį įvykdė mūsų Viešpats Jėzus Kristus ant Kalvarijos? Jėzus Kristus, mirdamas ant kryžiaus, parodė savo begalinę meilę Tėvui. Ir tai iš naujo vyksta ant mūsų altorių.

Kita vertus, antrasis įsakymas, įsakymas mylėti savo artimą kaip save patį, yra taip pat tiksliai įvykdomas šv. Mišių aukoje. Pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus tai sako: „Ar gali būti kilnesnis meilės veiksmas, kaip atiduoti savo gyvybę už tuos, kuriuos mylime?“ Vadinasi, mūsų Viešpats Jėzus Kristus atidavė savo gyvybę už tuos, kuriuos myli, tai yra už mus; ir tai taip pat vyksta šv. Mišių aukoje. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus mirtis yra kilniausias meilės aktas, kokį jis galėjo atlikti, kad atpirktų žmones, savo brolius. Jis atidavė visą savo Kraują, taip pat ir savo Sielą, savo gyvybę už tuos, kuriuos myli. Tas pats dieviškasis Kraujas mus apvalo ir pašventina Mišiose. Tad Dekalogas yra išgyvenamas; jis nėra vien tik užrašytas mūsų katekizmo puslapiuose negyvomis raidėmis, bet juo gyvenama; kiekvieną dieną, kiekvieną kartą, kai aukojama šventoji Mišių auka, Dekalogas įvykdomas paties mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Koks

[1] Ištrauka iš: Arkivysk. Marcel Lefebvre, *Visų laikų Mišios.*

pavyzdys mums! Todėl mes trokštame dalyvauti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenime, kad ir savyje turėtume šiek tiek to troškimo ir to poreikio mylėti Dievą bei mylėti savo artimą[1].

Mišių auka yra visa programa. Tai tikra brangenybė! Mišiose yra trys dalys: pirmoji dalis yra mokymas, po to įvyksta konsekracija, kai mūsų Viešpats ateina ant altoriaus, ir pagaliau komunija.

Kunigas čia randa viską, ką jis privalo daryti. Šios trys dalys išreiškia kunigo tarnystę trijose jo galiose: *potestas docendi,* galia mokyti, *potestas sanctificandi,* galia pašventinti, ir *potestas regendi,* galia vadovauti tikintiesiems.

Pirmoji Mišių dalis atitinka kunigui duotą galią mokyti. Antroji – galią pašventinti: kunigas pašventina tikinčiuosius savo malda. Trečioji – galią vadovauti sieloms. Iš tiesų teikdamas tikintiesiems mūsų Viešpaties Kūną, Kraują, Sielą ir Dievystę, kunigas kartu jiems perduoda meilės įsakymą. Tai tikrai yra meilės aktas, kuris leidžia tikintiesiems nepaklysti krikščioniškame gyvenime. Perduodamas jiems gyvąjį įstatymą, kuris yra mūsų Viešpats, kunigas vykdo savo vadovavimo galią.

Tikintiesiems skirtingos Mišių dalys atitinka tikėjimą, viltį ir meilę. Tikėjimas mokyme, viltis kryžiuje. Transsubstanciacija reiškia Jėzaus kryžių, kuris yra mūsų viltis. *O Crux, ave, spes unica,* „Sveikas, Kryžiau, vienintele viltie!“[2] Po to – meilė, tai yra Komunija, ta vienybė meilėje su mūsų Viešpačiu. Mūsų Viešpats negalėjo mums pateikti didesnio savo meilės įrodymo, kaip atiduoti save kaip maistą mūsų sieloms[3].

---

[1] Homilija, Lozana, 1978 m. liepos 9 d.
[2] Kančios laiko mišparų himnas *Vexilla Regis.*
[3] Rekolekcijos Avrillé, 1989 m. spalio 18 d.

Kur visa tai prasidėjo: dvi karūnos[1]

Raimondo Kolbės tėvai buvo paprasti žmonės, neturtingi audėjai, kurie sunkiai dirbo pragyvenimui. Tuo metu Lenkijoje buvo dešimties valandų darbo diena. Menki atlyginimai priklausė nuo komisionierių, pelningai perpardavinėjančių audinius, rūpestingai ir su meile išaustus daugybėje mažų dirbtuvėlių. Stambioji pramonė Lodzėje tik pradėjo kurtis. Darbininkai dirbo savo namuose ir buvo visiškai priklausomi nuo šių išnaudotojų. Dirbdami kartu po dešimt valandų kasdien, vyras ir žmona uždirbdavo tik šeimos išlaikymui.

Julius Kolbė buvo aukštas šviesiaplaukis, labai malonus ir nekalbus; jis negėrė, nerūkė ir dažnai lankė bažnyčią. Dėl šių savybių laimėjo savo žmonos Marijos, mergautine pavarde Dabrovska, širdį ir ranką. Iš jos mes susidarome aiškesnį vaizdą. Ji paliko mums keletą neįgudusia ranka parašytų pompastiško stiliaus laiškų, kupinų jaudinančių detalių.

Marija, būdama dar vaikas, turėjo pašaukimą į vienuolystę. Bet tuo laiku, 1875 metais, rusų okupantai uždarė vienuolynus; vienuolės buvo išblaškytos ir nenešiojo abitų. Marija nepažinojo nė vienos iš jų, bet su pasitikėjimu meldėsi, kad galėtų numirti iki tol, kol bus verčiama tekėti. Tačiau neatrodo, kad kai ištekėjo, jai tai buvo didelė auka. Ji noriai pasirinko ateitį, džiaugėsi matydama, kad jos vyras toks doras ir romus, nes (tegu Dievas man atleidžia), man rodosi, kad būtent ji energingai vadovavo vargingų namų verslui. Energinga, pamaldi, truputį plepi, darbšti, greita išsisukti iš bėdos, ji meistriškai valdė mažąjį pasaulėlį ir negalėjo pakęsti neklusnumo. Man ji atrodo truputį griežta, bet malonė sušvelnina tokias ydas.

Akivaizdu, kad berniukams – šeimoje buvo vieni berniukai – reikėjo tvirtos rankos. Du mirė labai jauni, liko dar trys: Fransis, Raimondas, šios knygos herojus (gimęs 1894 m. sausio 8 d.), ir Jozefas, jauniausias. Gal ji buvo truputį per daug kieta. Būdavo, tikėdamasis bausmės už išdykavimą, Raimondas, labai sąžiningas vaikas, atsiguls ant suolo ir išties rimbą motinai. Jis ramiai priimdavo

[1] Pateikiamas pirmasis skyrius iš Marijos Vinovskos knygos „Tėvo Maksimilijono Kolbės paslaptis“. Šią knygą ketiname išleisti netrukus.

tai, ką buvo nusipelnęs, po to vėl ir vėl išdykaudavo. Laimei, jis buvo vaikas kaip ir visi, ir, kaip sako daugelis, labai žavus mažas berniukas.

Jis mėgo gamtą, jam patiko sodinti medelius. Vieną dieną, po savo įšventinimo, jis net ruošėsi grįžti į Pabianicą apžiūrėti savo medžių. Jie vis dar tebestovi...

O štai pirmas užrašytas blogiausias jo darbas. Vieną dieną už savo pinigus jis nusipirko kiaušinį ir padėjo po višta, kad ši išperėtų. Jis taip norėjo turėti mažą viščiuką! Deja, jo motina supyko ir mažasis Raimondas buvo smarkiai priluptas. Ar jis pamiršo gauti leidimą? Turbūt asmuo, pateikęs mums šį incidentą, pamiršo pacituoti sunkinančias aplinkybes, nes Raimondas dar nebuvo šventasis. Jis net nebuvo lengvo būdo vaikas, jei galima tikėti kai kuriomis padrikomis pastabomis. Gyvybingas, labai savarankiškas, sumanus ir užsispyręs, judrus ir impulsyvus iš prigimties, jis bandė motinos kantrybę, kol ji vieną dieną įpykusi sušuko: „Mano vargšas vaike, kas iš tavęs išeis?“

Jos veido išraiška buvo iškalbingesnė už žodžius, kuriuos ji ištarė grąžydama rankas ir pakėlusi akis į dangų, nes šis papeikimas sukėlė mažojo sieloje tikrą krizę. Jo mama pripažino, kad nuo to laiko jis visiškai pasikeitė: pasidarė labai geras ir paklusnus. Nustebinta šio staigaus pasikeitimo, ji ėmė stebėti vaiką ir pamatė, kad jis vis dažniau ir dažniau dingsta už bufeto, kur buvo įrengtas altorėlis mūsų Čenstochovos Poniai ir kiekvieną trečiadienį, šeštadienį ir sekmadienį uždegama aliejinė lempelė. Susigūžęs kampelyje, vaikas ilgai melsdavosi ir išeidavo nuo ašarų paraudusiomis akimis. Labai sumišusi, motina vieną dieną ėmė jį klausinėti: „Kas tau nutiko, Raimondai, kodėl tu verki kaip mergaitė?“ Ji pamanė, kad jis serga. Raimondas nuleido galvą ir nenorėjo atsakyti. Laimei, ji buvo atkakli ir sugebėjo įsiskverbti į tą smarkią, drovią mažytę sielą. Ji ėmėsi veiksmingiausio būdo. „Klausyk, mažyti, – tarė ji, – tu turi viską pasakyti mamai, nebūk neklusnus!“

„O ne, – pagalvojo Raimondas, – nė už ką pasaulyje neišsižadėsiu paklusnumo dabar, kai Ją pamačiau.“

Verkdamas ir drebėdamas jis prabilo: „Mama, kai tu pasakei man: „Raimondai, kas iš tavęs išeis“, man pasidarė taip liūdna ir aš nuėjau pas Švenčiausiąją Mergelę ir paklausiau Ją, kas iš manęs išeis. Po to

bažnyčioje aš Ją dar kartą paklausiau. Tada Švenčiausioji Mergelė pasirodė man, laikydama rankose dvi karūnas: vieną baltą, kitą raudoną. Ji meiliai pažvelgė į mane ir paklausė, kurią aš pasirinkčiau. Baltoji reiškė, kad aš visada būsiu skaistus, o raudonoji, kad mirsiu kaip kankinys. Tada aš pasakiau Švenčiausiajai Mergelei, kad renkuosi abi. Ji nusišypsojo ir dingo." Akimirką patylėjęs, jis tęsė: „Nuo tada, kai aš einu į bažnyčią, man atrodo, kad einu ne su tėčiu ir tavimi, bet su Švenčiausiąja Mergele ir šventuoju Juozapu."

Kaip gera psichologė jo mama paaiškino: „Jo radikalus pasikeitimas įrodo, kad vaikas sakė tiesą. Nuo tos dienos jis tapo kitoks. Švytinčiu veidu jis dažnai kalbėdavo man apie kankinystę, savo didžiąją svajonę."

Ar tai buvo nekaltų vaikų gyvenime sutinkama mistinė patirtis, kurios suaugusieji nepajėgia suvokti? Ar tai buvo didžiulė malonė ir pranašiška vizija? Ne mums spręsti. Bet neišleiskime iš akių vieno fakto: šis mažas berniukas nebuvo svajotojas. Jis buvo tikslus, konkretus, giliai realistiškas, taip aistringai domėjęsis moderniosios technikos atradimais, kad net pasižymėjo moksle.

Krizei jo sieloje praėjus, jis niekada nebeminėjo paslaptingojo susitikimo. Ilgus metus ligi pat mirties Raimondas pavydžiai saugojo paslaptį. Visas jo gyvenimas rėmėsi ja ir buvo jos apšviestas, bet jis niekam jos nepatikėjo. Jo motina turėjo duoti ypatingą įsakymą, kad jis prabiltų. Po to – visiška tyla. Tik kartą prieš mirtį paslaptis norėjo atverti jo lūpas, bet sutrukdė nenugalimas santūrumas. Netgi tada jis priekaištavo sau, kad „per daug kalbėjo". Nepaisant atviraširdiškos prigimties, džiugios ir nuoširdžios, jis niekam jos nepatikėjo. Dešimties metų berniuko širdis buvo amžiams pavergta. Tai buvo Ji. Jos pakako. Jo patikėtinės, jo Karalienės, jo Ponios.

APIE DIEVO GARBINIMUI PRIEŠINGAS NUODĖMES

Nuodėmės Dievo garbinimui

1. Pareigai garbinti Dievą vidiniu ir išoriniu būdu nusikalstama stabmeldyste, prietarais, burtais, žavėjimais, kerėjimais, Dievo gundymu ir šventvagyste.

Stabmeldystė

2. Stabmeldystė yra kūrinių garbinimas kaip Dievo.

Ja nusikalsta įvairūs pagonys. Jie, kaip sako šv. Paulius, „pakeitė nemaraus Dievo garbę maraus žmogaus, net paukščių, keturkojų ir šliužų paveikslo panašumu" (Rom 1, 23). Stabmeldystė yra labai didelė klaida ir nuodėmė. Ji daug kartų griežčiausiai pasmerkta Šv. Rašte. Plintant krikščionybei, ji nyksta. Bet, deja, atsiranda asmenų, kurie stengiasi ją grąžinti, nors ir kiek kitokia forma. Tai tie, kurie skelbia materializmą. Neigdami Dievą, vietoj Jo jie iškelia materiją (medžiagą). Svarbią vietą tarp jų užima Markso sekėjai, pradedant komunistais ir baigiant socialistais.

Prietarai

3. Prietaras yra priskyrimas kūriniams tokios galios, kokios jie iš prigimties neturi ir kokios jiems nei Dievas, nei Bažnyčia nėra suteikusi. Iš tokių kūrinių tikimasi kažko nepaprasto ir todėl arba jų prisibijoma, arba iš jų laukiama kokios ypatingos pagalbos.

Tarp žmonių yra paplitę daug ir labai įvairių prietarų. Pvz., kad penktadienis negera diena pradėti kokį nors darbą; kad skaičius 13 yra nelaimingas; kad kiškiui ar juodai katei perbėgus kelią, atsitiks nelaimė; kad aprūkytų tam tikromis žolėmis ančiukų ar žąsiukų nepuola varnos; kad keturlapio dobilo nešiojimasis suteikia pasisekimą ir t. t.

Tikroji, Dievo apreikštoji religija visuomet kuo griežčiausiai smerkė bet kokius prietarus. Todėl jie buvo ir yra įsigalėję tik tarp pagonių ir tarp tų krikščionių, kurie į savo religiją dar nėra įsijautę, ar kurie, deja, nuo jos jau yra nukrypę, kaip tai dažnai pasitaiko didmiesčiuose. Ir reikia pastebėti, kad prietarams pasiduoda ne tik bemoksliai ar mažamoksliai, bet ir labiau

apsišvietę žmonės. Mat žmogus iš prigimties yra religingas, tad, kai nesilaiko vienos religijos, nejučiomis griebiasi kitos ir kai nukrypsta nuo tiesos, savaime panyra į klaidas ir nesąmones. Kartais, tiesa, išsigalvojama net ir su teisingos religijos dalykais susijusių prietarų, kaip antai: kad vienokią ar kitokią maldą sukalbėjus tam tikrą skaičių kartų, apsisaugoma nuo nelaimių; kad per laikomas už numirusį pamaldas žibant ant altoriaus tam tikram skaičiui žvakių, jo vėlė neabejotinai išvaduojama iš skaistyklos ir pan. Dėl to yra kalta vien žmonių paikybė ar piktybė, bet jokiu būdu ne teisingoji religija ar jos skelbėja Katalikų Bažnyčia. Katalikų Bažnyčia ne tik nė vieno neskatina tikėti prietarais, bet, atvirkščiai, visus nuo jų, kiek galėdama, atitraukinėja. Jei tik visi žmonės tinkamai pažintų ir išpažintų jos mokslą, pasaulyje nebūtų nė vieno prietaro. Bet, deja... Žinoma, prietarai savaime yra didelė kvailybė, bet, jeigu jais tikima ir jais vadovaujamasi, padaroma nemaža nuodėmė.

Burtai

4. Prietarams yra giminingi burtai. Tai pastangos surasti paslėptus daiktus, sužinoti paslaptingus dalykus ar atspėti žmonių ateitį naudojant tam tikras to tikslo neatitinkančias priemones ir vienaip ar kitaip tikintis pagalbos iš antgamtinio veiksnio – piktosios dvasios.

Pasaulyje yra daug nuo mūsų paslėptų daiktų ir paslaptingų dalykų. Tarp jų – ir mūsų pačių ateitis šiame pasaulyje bei gyvenimas amžinybėje. O mums gana smalsu ir įdomu visa tai žinoti. Bet ne tokia yra Dievo valia. Jis nedavė mums jokių priemonių. Nežiūrint to, visgi atsiranda asmenų, kurie stengiasi į tas paslaptis įsibrauti. Neturėdami tam reikiamų priemonių, jie naudojasi savo išsigalvotomis ir laukia pagalbos iš antgamtinio pasaulio; žinoma, ne iš Dievo, nes Jo valia ne tokia, bet iš didžiausio Jo priešo – piktosios dvasios.

Daugeliu atžvilgių burtai yra labai nuodėmingi. Nusideda visi, kurie jais tiki ir jais vadovaujasi. Ypač nusikalsta tie, kurie jais užsiima. Jeigu jie jais tiki, yra kalti už tą tikėjimą ir už pastangas susidėti su piktąja dvasia, o jeigu netiki, nusideda kitus apgaudinėdami, papiktindami ir išnaudodami.

Burtų yra daug ir labai įvairių. Dažniausiai pasitaiko šie:

a) astrologija (iš graikų kalbos žodžio „aster“ – „žvaigždė“). Tai yra pastangos atspėti žmogaus likimą iš žvaigždžių vietos ir judesių visatos erdvėje;

b) chiromantija (iš graikų kalbos žodžio „cheir“ – „ranka“, „plaštaka“). Tai mėginimas atspėti žmogaus ateitį iš jo rankose, ypač delnuose esančių odos raukšlių arba linijų;

c) oniromantija (iš graikų kalbos žodžio „oneir“ – „sapnas“) yra tada, kai iš žmogaus sapnų bandoma nusakyti jo ateitį. Apie sapnus pasakytina, kad jie neturi jokios reikšmės ir kyla dėl paprasčiausių priežasčių, pvz., iš to, kas tą dieną ar kada nors buvo manyta, jausta, kalbėta ar kuo rūpintasi; iš to, kaip tą dieną, ypač prieš gulantis, buvo pavalgyta ar vakare atsigulta; iš to, kas bemiegant atsitinka aplinkoje; iš to, kokia sveikatos būklė ir t. t. Daryti iš sapnų kokias išvadas ar spėliojimus yra tas pat, kaip gaudyti vėjus. Tiesa, Šv. Rašte minima, kad Dievas tam tikrais atvejais yra davęs žmonėms pranašiškų sapnų ar nurodymų per sapną, bet tai labai reti atsitikimai; be to, jei Dievas nori ką nors pasakyti žmogui per sapną, jis teikia jam ir priemonių pažinti, kad čia tikrai kalba Jis ar Jo pasiuntinys angelas. Dievas nė vieno neveda į abejojimus ar klaidas. Todėl nėra jokio pagrindo manyti, kad koks mūsų sapnas eina iš Dievo, nors ir labai gražus jis būtų, ar iš piktosios dvasios, nors jis būtų kuo nedoriausias. Ta proga dera prisiminti, jog už savo sapnus mes nesame atsakingi, nors ir bjauriausi jie būtų. Tik pabudę neturime jais gėrėtis ar džiaugtis;

d) judantys staleliai. Tai staleliai, kurie ima judėti, kai ant jų keli asmenys tam tikru būdu sudeda rankas ir judesiais ar beldimu atsakinėti į jiems užduodamus klausimus. Apie tuos stalelius reikia pasakyti, kad dar nėra ištirta, kodėl jie juda: ar dėl iš žmonių srūvančios tam tikros energijos, ar dėl kokios nors antgamtinės būtybės įsikišimo. Tik tiek yra žinoma, kad jų atsakymai dažniausiai apsiriboja tuo, ką rankas ant jų uždėję asmenys žino; kad jie retai kada būna teisingi, ir kad asmenys, kurie stengiasi per juos ką nors sužinoti, jei ne visi, tai bent kai kurie tikrai nori susidėti su piktąja dvasia;

e) judančios lėkštelės. Tas pat pasakytina ir apie judančias lėkšteles;

f) spiritizmas (iš lotynų kalbos žodžio „spiritus“ – „dvasia“) yra pastangos iššaukti dvasias, ypač vėles ir, joms padedant, ką nepaprasto sužinoti ar padaryti. Dvasios ar vėlės iššaukiamos

tarpininkaujant tam tikromis savybėmis pasižyminčiam asmeniui, kuris vadinamas mediumu (iš lotynų kalbos žodžio „medium“ – „tarpininkas“). Dvasioms iššaukti daromuose seansuose (susirinkimuose, posėdžiuose) įvyksta nuostabių dalykų: dvasių veikiamas mediumas gali skaityti iš užverstos knygos, kalbėti nežinomomis kalbomis, atskleisti kitų žmonių širdies paslaptis, nustatyti ligas ir nurodyti vaistus joms gydyti, surasti paslėptus daiktus, pranešti apie be žinios dingusių ar mirusių žmonių likimą ir t. t. Be to, ten įvyksta ir kitų nepaprastų reiškinių, kaip antai: įvairūs daiktai patys kilnojasi iš vienos vietos į kitą; pasirodo ten nesančių asmenų rankos, galvos, kitos kūno dalys ir net visi kūnai; apsireiškia patys numirusieji, kurie atsakinėja į jiems užduodamus klausimus ir pan.

Spiritizmas šiais laikais yra paplitęs daugelyje vietų, ypač ten, kur žmonės nustoję tikrosios religijos ar labai atšalę nuo jos. Jis virto net tam tikra religija. Tačiau jis nėra visiškai naujas dalykas. Ne! Jis buvo žinomas jau žiloje senovėje. Dievas jau per Mozę buvo kuo griežčiausiai jį uždraudęs.

Apie nepaprastus spiritizmo reiškinius reikia pasakyti štai ką: a) didžioji jų dalis yra ne kas kita, kaip tik gudri apgaulė, kurią atlieka mediumai ar jų bendradarbiai. Tai buvo ne kartą susekta, ne kartą ir patys mediumai tai pripažino; b) ne vieną iš tų reiškinių galima paaiškinti sumaniai panaudotu gamtos jėgų veikimu; c) visgi tarp jų kartais pasitaiko tokių, kurie rodo, kad čia įsikišta protingos ir už žmogų daug galingesnės būtybės. Kyla klausimas, kas gi yra toji būtybė? Spiritistai sako, kad tai vėlės. Bet taip jokiu būdu negali būti. Vėlės turi pagal savo nuopelnus gautą vietą ir be ypatingo Dievo leidimo iš jos neišeina. O Dievas tikriausiai neduoda joms leidimo pasirodinėti pagal paikas visokių neišmanėlių ar nedorėlių užgaidas. Juo labiau kad spiritizmą Jis kuo griežčiausiai draudžia. Angelai, nekalbant jau apie patį Dievą, čia irgi negali būti, nes spiritizmo reiškiniuose yra daug nerimto, nedoro, nesiderinančio su Dievo apreikštąja religija. Tad galų gale lieka tik piktosios dvasios. Jas čia esant rodo ir vaisiai. Juk tokiu ar kitokiu būdu spiritizmo seansuose apsireiškiančios dvasios dažnai neigia pomirtinį gyvenimą, skelbia Dievą nesant teisingą, Viešpatį Jėzų nesant Dievu, Dievo įsakymus tik bereikalingai varžant žmones ir t. t. Be to, spiritizmui atsidėjusių asmenų labai dažnai pakrinka judesiai, suyra sveikata, pasimaišo protas, sieloje atsiranda baisiausių neramumų, ir neretai jie baigia

savo gyvenimą savižudybe. Medį pažinsi iš vaisių. Tiesa, spiritizmo seansuose pasireiškiančios nepaprastos būtybės niekuomet nevadina savęs piktosiomis dvasiomis, bet visuomet tik vėlėmis. Bet juk gerai žinome, kad piktoji dvasia yra didžiausia melagė ir apgavikė.

Todėl suprantama, kodėl Katalikų Bažnyčia laiko didele nuodėme užsiimti spiritizmu, dalyvauti jo seansuose, ko nors klausti jame apsireiškiančių dvasių, vadovautis gautais iš jų atsakymais.

Kerėjimas ir žavėjimas

5. Nemaža panašumo į prietarus ir burtus turi kerėjimas ir žavėjimas. Tai yra pastangos naudojant ypatingas, numatytam tikslui iš esmės netinkančias priemones, dažniausiai šaukiantis ar bent tikintis piktųjų dvasių pagalbos, padaryti nepaprastų, gerų ar blogų dalykų, pvz., išgydyti kokią ligą, užtraukti kam nors nelaimę ir pan. Jei nepaprastų paslaptingų jėgų šaukiamasi geram tikslui, tada yra žavėjimas, jei piktam – kerėjimas.

Apie kerėjimo ir žavėjimo dorovinę vertę reikia pasakyti tą patį, ką ir apie burtų. Vadinasi, ir tikėti kerėjimais bei žavėjimais, ir juos daryti yra nemaža nuodėmė. Be abejo kerėjimas yra nedoresnis už žavėjimą, nes čia siekiama blogo tikslo, – pakenkti artimui. Prie žavėjimo ir kerėjimo neretai prisideda šventų dalykų išniekinimas, pvz., kalbamos iškreiptos maldos ar litanijos, daromi kryžiaus ženklai, naudojamas šęstas vanduo ir kt. Tai, suprantama, labai padidina kerėjimo ir žavėjimo nedorumą. Apie gerąsias žavėjimo pasekmes, pvz., išgijimus, reikia pasakyti, kad jos eina anaiptol ne iš žavėjimo. Kartais jos atsiranda savaime, bet dažniausiai eina iš to, kad žavėtojai išmano apie gydymą ir bežavėdami panaudoja kartu ir tikras priemones ligai pašalinti. Vadinasi, jeigu jie tą nelemtą žavėjimą visiškai praleistų, pasekmės neabejotinai būtų tos pačios.

Į žavėjimą ir kerėjimą yra panaši juodoji magija, tik čia neturima tikslo kam nors padėti ar pakenkti, bet šiaip sau padaryti nuostabių dalykų vienaip ar kitaip padedant piktajai dvasiai. Jos nedorumas savaime suprantamas. Yra dar ir kita magija, vadinama baltąja. Tai pastangos vikrumu, gudrumu, sumaniu ne visiems žinomų gamtos jėgų panaudojimu atlikti kokius nors stebinančius dalykus. Ji anaiptol nenuodėminga.

REKOLEKCIJOS

pagal šv. Ignacą

moterims: liepos 11–16 d.
vyrams: kovo 14–19 d. ir rugpjūčio 22–27 d.

Penkios dienos tam, kas svarbiausia gyvenime

Koks mano gyvenimo tikslas? – Kaip išgelbėti savo sielą? – Kaip atlikti gerą gyvenimo išpažintį? – Kaip tvarkyti savo gyvenimą pagal šį tikslą? – Kaip Kristaus pavyzdys rodo man kelią? – Kaip giliau pažinti tikėjimą? – Kokia mano vieta Bažnyčioje? – Kodėl katalikų tikėjimas teisingas?

Šv. Ignaco rekolekcijos ypač šiandien yra nepaprastai aktualios!

„... Realiai gyvenu gerai, o kitų akimis net ypač gerai. Tačiau nuolatinis dvasinis chaosas kankino dieną ir naktį. Blaškymasis turėjo įtakos mano fizinei ir dvasinei sveikatai. Nuolat vargino begalės darbų, pareigų, ir nuolatinis ateities planavimas bei koregavimas. Jaučiausi pavargusi, liūdna, su tuštuma širdyje bei nuolat kankinančia beprasmio gyvenimo vizija.
Užteko vienos savaitės rekolekcijų, kad ridenimąsi žemyn, savo noru, sustabdyčiau ir atrasčiau vieną gyvenimo tikslą bei nukreipčiau savo planus jam pasiekti. Chaosas išnyko kaip dūmas, nes supratau, kad gyvenau turėdama daug tikslų ir begales griūvančių nerealių planų. Rekolekcijų metu pagaliau atradau save ir pajutau ramybę. Pradėjau rūpintis ne savo išore, o vidumi. Šitaip gyventi daug sunkiau, turi būti sau teisingas, negali savęs apgaudinėti, o situacijas ir galimybes vertinti realiai. Įsivaizdavimo principas čia netinka. Nuolat turi klausti savęs: kodėl, kam to reikia ir kas iš to bus. Ačiū Dievui, pagaliau supratau, kas ta puikybė, ir jai atėjo galas...“

Iš rekolekcijų 2010 m. rugpjūčio mėn.

Šios rekolekcijos vyks Kaune, šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1. Jos prasidės pirmadienį 12.00 val. (prašome atvykti ne vėliau kaip iki 11.30 val.) ir baigsis šeštadienį po Mišių (šv. Mišios 9.00 val.).
Auka už nakvynę ir maistą – 250 Lt.
Norinčius dalyvauti rekolekcijose prašome kreiptis į priorato kunigus:

tel.: (8–37) 345357 arba 8–618–12953,
arba el. paštu prioratas@fsspx.lt

REKOLEKCIJOS

pagal šv. Liudviką M. Grinjoną de Monforą

liepos 25-30 d.

Dalyvavimo šiose rekolekcijose sąlyga yra žinojimas apie tobulą pamaldumą Švč. M. Marijai (plg. *„Auksinė knyga"*). Idealu būtų dalyvauti tiems, kurie jau dalyvavo šv. Ignaco rekolekcijose.

Rekolekcijos vyks Kaune, šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1. Jos prasidės pirmadienį 15.30 val. (prašome atvykti ne vėliau kaip iki 15.00 val.) ir baigsis šeštadienį po Mišių (šv. Mišios 11 val.).
Auka už nakvynę ir maistą – 250 Lt.
Norinčius dalyvauti rekolekcijose prašome kreiptis į priorato kunigus:

tel.: (8–37) 345357 arba 8–618–12953,
arba el. paštu prioratas@fsspx.lt

„Galiausiai aš garsiai pareiškiu, kad perskaitęs beveik visas knygas apie pamaldumą Švenčiausiajai Mergelei ir bičiuliškai pasikalbėjęs su švenčiausiomis bei išmintingiausiomis pastarųjų laikų asmenybėmis, neišgirdau ir nesužinojau nieko panašaus į mano norimą apibūdinti pamaldumo Šventajai Mergelei praktiką, reikalaujančią iš sielos daugiau pasiaukojimo Dievui, išvalančią ją pačią ir jos savimeilę, kuo ištikimiausiai išlaikančią ją malonėje ir malonę joje, kuo tobuliausiai ir lengviausiai suvienijančią ją su Jėzumi Kristumi ir galiausiai pašlovinančią Dievą, pašventinančią sielą ir naudingą artimui.

Kadangi šio pamaldumo esmė slypi viduje, kurį jis turi formuoti, ne visi supras jį vienodai: kai kurie sustos prie to, kas jame išoriška, bet toliau nebeis, ir tokių bus daugiausia; kai kurie, labai nedaugelis, įžengs į jo vidų, bet palypės tik vieną laiptelį. Kas užkops į antrą? Kas pasieks trečią? Galiausiai kas ten pasiliks? Tik tas, kuriam Jėzaus Kristaus Dvasia atskleis šią paslaptį ir nuves ten kaip labai ištikimą sielą, kad ji galėtų daryti pažangą iš dorybės į dorybę (Ps 83, 8), iš malonės į malonę, iš šviesos į šviesą iki pat virtimo Jėzumi Kristumi ir iki pat jo amžiaus žemėje bei šlovės danguje pilnatvės (Ef 4, 13)."

Auksinė knyga, nr. 118–119.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Tėvas Emanuelis – TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ

Žymaus prancūzų klebono, benediktino vienuolio, dvasinio rašytojo patarimai broliams kunigystėje, kaip išlaikyti maldos dvasią Bažnyčios tarnystėje.

Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)

Detali teologinė ir liturginė naujųjų Mišių analizė atskleidžia, kad šios apeigos nesuderinamos su katalikų Tradicija. Trumpa Romos ritualo istorija, visas tradicinių ir naujųjų Mišių tekstas.

Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.

Šveicarijos fondas „Už Gyvybę“ – „MIRJAM... KODĖL TU VERKI?“ – Moterų kančios po aborto

Autentiški moterų liudijimai apie išgyvenimus po aborto (poabortinį sindromą). Knyga atvirai sako tiesą apie negimusių vaikų žudymą ir jo pasekmes pačiai motinai.

Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.

Šv. Vincentas Lerinietis – PRIMINIMAS

Tai klasikinis veikalas apie Tradicijos reikšmę Bažnyčioje, kuriuo rėmėsi popiežiai ir Bažnyčios susirinkimai. Ši knyga parašyta V amžiuje, bet kaip niekada aktuali šiais modernizmo laikais.

Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.

Arkivysk. Marcel Lefebvre – ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS

Kodėl žymus misionierius ir hierarchas ryžtasi konfliktui su Roma? Nes iškilo grėsmė katalikų tikėjimui ir Bažnyčiai, kuriai jis tarnavo visą gyvenimą. Verta perskaityti ir nepritariantiems arkivysk. M. Lefebvre’o pozicijai!

Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.

Kun. Juozas Lomanas – QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?

Europos kelias iš pagonybės į katalikišką civilizaciją ir atgal į pagonybę. Tragiška istorija, iliustruota šimtais citatų iš žymių filosofų ir mokslininkų veikalų. Atstoja populiarų įvadą į moderniąją filosofiją.

Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.

ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais

Rinkinyje pateikti interviu ir brolijos gen. vyresniojo paskaita atskleidžia, kad brolijos siūlomas grįžimas prie Tradicijos yra vienintelė išeitis iš šiandieninės krizės Katalikų Bažnyčioje.

Segta, 80 p. Kaina 3 Lt.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas – AUKSINĖ KNYGA

XVIII a. prancūzų šventojo veikalų apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai rinkinys. Katalikų dvasinės literatūros klasika.

Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

AUKŠTYN ŠIRDIS – Katalikų maldos ir giesmės

Šv. Mišių (pagal 1962 m. Mišiolą) tekstas lotynų ir lietuvių kalbomis, visos žymiausios maldos, litanijos ir pamaldžios praktikos, šimtai lotyniškų ir lietuviškų giesmių (daugelis iš jų su natomis), patogi maldų ir giesmių rodyklė.
Geriausia dovana Pirmosios šv. Komunijos ar Sutvirtinimo proga!

Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Knygų serija „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ – su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios Magisteriumo tekstais.

Daug mūsų laikmečio klausimų bei problemų popiežiai jau seniai numatė ir pasiūlė jų sprendimą. Pirmosios knygos skaitytojas daug sužinos apie Bažnyčios įsteigimą ir konstituciją bei jos reikalingumą išganymui, taip pat apie tai, kaip popiežiai iki Vatikano II Susirinkimo vertino ekumenizmo judėjimą.

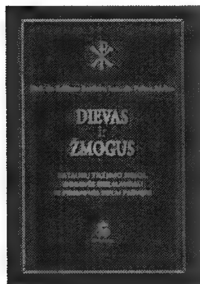
I knyga. Apie Bažnyčią
Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

II knyga. Bažnyčia ir liberalizmas
Kietas viršelis, 220 p. Kaina 21 Lt.

III knyga. Apie Santuokos Sakramentą ir auklėjimą
Kietas viršelis, 239 p. Kaina 21 Lt.

NAUJIENA

Prel. dr. Feliksas Bartkus, kan. dr. Petras Aleksa „Dievas ir žmogus. Katalikų tikėjimo tiesos, dorovės reikalavimai ir priemonės sielai pašvęsti", 2011 m. „Laetitia", kietas viršelis, 670 p. Kaina 55 Lt.

- Lietuvoje išleistas pirmą kartą
- apima daugelį religinio gyvenimo aspektų ir šiuolaikinių dorovinių problemų
- skaidrus turinys
- yra abėcėlinė dalykinė rodyklė
- aiškus suskirstymas
- didelis šriftas, patogu skaityti
- paprasta ir suprantama kalba

Viena skaitytoja rašo:

„Pradėjau skaityti. Spauda labai tikslingai, išraiškingai perteikia kas svarbu, konkretizuoja grafiškai. Pats tekstas dėstomas glaustai ir suprantamai, remiasi Evangelijom - Šv. Raštu. Jaučiasi kalbos grynumas, paprastumas, suprantama raiška.

Skaityti naudinga ir įsimintina. Knyga vertinga, reikalinga studijuojantiems ar dirbantiems katechetams, dar beieškantiems ir tikintiems. Tikėsimės, kad sugebėsime pasidalyti ir su kitais, kad knyga neužsigulės lentynoje."

Kiekvienai šeimai reikėtų turėti šį katekizmą!!!

Siūlome įsigyti arba užsisakyti šias knygas Kaune, Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1.

Numatoma išleisti:

- **Marija Vinovska, Tėvo Maksimilijono Kolbės paslaptis (Biografija)**
- **Iš serijos „BAŽNYČIOS MOKYMAS":**
  IV knyga. „Modernizmas"
  V knyga. „Švč. Mergelė Marija išganymo darbe".

Serija bus tęsiama.

Trys klausimai ir vienas atsakymas

- Iš kur kyla dabartinis sielų silpnumas?

Šv. Pijaus X atsakymas:

„Mes manome, kad turime pritarti manantiems, jog šiandieninis sielų suglebimas ir jų silpnumas, kaip ir visos iš to kylančios blogybės, pirmiausia atsiranda dėl dieviškųjų dalykų nežinojimo."

- Kokia yra didžiausia kliūtis dvasinei pažangai?

Tėvo Emanuelio atsakymas:

„Praktika be Dievo pažinimo yra didžiulė kliūtis sielų pažangai. Mes jas menkai apšviečiame, nes pirmiausia patys turime mažai šviesos, o be to nevertiname žinojimo ir pernelyg lengvai vadiname jį tuščiu smalsumu. Todėl sielos ir gauna tiek mažai šviesos."

- Kodėl yra tiek krikščionių, kurie pražūsta?

Šv. Arso klebono atsakymas:

„Mano vaikai, iš ko mes sužinojome apie mūsų religiją? Iš pamokymų, kuriuos gavome. Kas mus skatina bjaurėtis nuodėme... leidžia pažinti dorybės grožį... įkvepia dangaus ilgesį? Pamokymai! Manau, mano vaikai, kad žmogus, kuris negirdi Dievo žodžio kaip pridera, nebus išgelbėtas: jis net nežino, ko reikia išganymui pasiekti. Tačiau gerai pamokytas žmogus visuomet ras pagalbą. Gal jis pasiklys įvairiuose bloguose keliuose, bet visuomet galima turėti vilties, kad jis anksčiau ar vėliau grįš pas gerąjį Dievą, kad ir mirties valandą. Priešingai, nepamokytas žmogus yra lyg merdintis ligonis, kuris nieko nebežino: nei nuodėmės didumo, nei sielos grožio, nei dorybių vertės. Jis slenka nuo nuodėmės prie nuodėmės kaip skuduras, kurį tempia per purvą.

Mano vaikai, aš dažnai galvoju, kad daugelis krikščionių, einančių į pasmerkimą, pražūsta dėl nepakankamo žinojimo... Religija menkai pažįstama!"

Šv. Pijus X tai patvirtina, cituodamas Benediktą XIV (1740–1758):

„Mes patvirtiname, kad didelė dalis tų, kurie pasmerkti amžinoms kančioms, patenka į šią nepataisomą nelaimę dėl tikėjimo paslapčių nežinojimo, tų tikėjimo tiesų, kurias būtina žinoti ir jomis tikėti, kad būtum priskaitytas prie išrinktųjų."

Todėl: padėkite mums platinti gerą literatūrą!!!

Liturginis kalendorius

Kovas

1 A – Eilinė diena – III klasė.
2 T – Eilinė diena – III klasė.
3 K – Eilinė diena – III klasė. *Kunigų ketvirtadienis.*
4 P – Šv. Kazimieras, išp., pirmasis Lietuvos globėjas – I klasė. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
5 Š – Švč. M. Marijos šeštadienis – IV klasė. *Nek. Marijos Širdies šešt.*
6 S – Kvinkvagezimos sekmadienis – II klasė.
7 Pr – Šv. Tomas Akvinietis – III klasė.
8 A – Šv. Dievo Jonas – III klasė.
9 T – Pelenų diena – I klasė[1].
10 K – Ketvirtadienis po Pelenų dienos – III klasė; šv. 40 Kankinių min.
11 P – Penktadienis po Pelenų dienos – III klasė[2].
12 Š – Šeštadienis po Pelenų dienos – III klasė; šv. Grigaliaus I, pop., išp. ir Bažn. mok., min.
13 S – I gavėnios sekmadienis – I klasė.
14 Pr – Eilinė diena – III klasė.
15 A – Eilinė diena – III klasė.
16 T – Gavėnios metų ketvirčio diena – II klasė[2].
17 K – Eilinė diena – III klasė; šv. Patriko, vysk. ir išp., min.
18 P – Gavėnios metų ketvirčio diena – II klasė; šv. Kirilo Jeruzaliečio, vysk., išp. ir Bažn. mok., min.[2]
19 Š – Šv. Juozapas, Švč. M. Marijos Sužadėtinis ir visuotinės Bažnyčios globėjas – I klasė; gavėnios metų ketvirčio dienos min.
20 S – II gavėnios sekmadienis – I klasė.
21 Pr – Eilinė diena – III klasė; šv. Benedikto, abato, min.
22 A – Eilinė diena – III klasė.
23 T – Eilinė diena – III klasė.
24 K – Eilinė diena – III klasė; šv. Gabrieliaus, arkangelo, min.
25 P – Apreiškimas Švč. M. Marijai – I klasė; eilinės dienos min.[2]
26 Š – Eilinė diena – III klasė.
27 S – III gavėnios sekmadienis – I klasė.
28 Pr – Eilinė diena – III klasė; šv. Jono Kapistrano, išp., min.
29 A – Eilinė diena – III klasė.
30 T – Eilinė diena – III klasė.
31 K – Eilinė diena – III klasė.

---

[1] *Privalomas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.*
[2] *Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.*

Balandis

1 P – Eilinė diena – III klasė[2]. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
2 Š – Eilinė diena – III klasė; šv. Pranciškaus Pauliečio, išp., min.
Nek. Marijos Širdies šeštadienis.
3 S – IV gavėnios sekmadienis (Laetare) – I klasė.
4 Pr – Eilinė diena – III klasė; šv. Izidoriaus, vysk., išp. ir Bažn. mok. min.
5 A – Eilinė diena – III klasė; šv. Vincento Ferero, išp., min.
6 T – Eilinė diena – III klasė.
7 K – Eilinė diena – III klasė. *Kunigų ketvirtadienis.*
8 P – Eilinė diena – III klasė[2].
9 Š – Eilinė diena – III klasė.
10 S – I Kančios sekmadienis – I klasė.
11 Pr – Eilinė diena – III klasė; šv. Leono I, pop., išp. ir Bažn. mok. min.
12 A – Eilinė diena – III klasė.
13 T – Eilinė diena – III klasė; šv Hermenegildo, kank., min.
14 K – Eilinė diena – III klasė; šv. Justino, kank., Tiburcijaus, Valerijono ir Maksimo, kankinių, minėjimas.
15 P – Eilinė diena – III klasė; Švč. M. Marijos Septynių skausmų min.[2]
16 Š – Eilinė diena – III klasė.
17 S – II Kančios arba Verbų sekmadienis.
18 Pr – Didžiosios savaitės pirmadienis – I klasė.
19 A – Didžiosios savaitės antradienis – I klasė.
20 T – Didžiosios savaitės trečiadienis – I klasė.
21 K – Didysis ketvirtadienis (Viešpaties Vakarienės ketvirtadienis) – I klasė.
22 P – Didysis penktadienis (Viešpaties Kančios ir Mirties penktadienis) – I klasė[1].
23 Š – Didysis šeštadienis – I klasė.
24 S – Kristaus Prisikėlimas (Velykos) – I klasė.
25 Pr – Pirmadienis Velykų oktavoje – I klasė.
26 A – Antradienis Velykų oktavoje – I klasė.
27 T – Trečiadienis Velykų oktavoje – I klasė.
28 K – Ketvirtadienis Velykų oktavoje – I klasė.
29 P – Penktadienis Velykų oktavoje – I klasė.
30 Š – Baltasis šeštadienis – I klasė.

---

[1] *Privalomas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.*
[2] *Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.*

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios, po jų – katechezė.

Šiokiadieniais:

I – V: 7.15 Šv. Mišios* / 18.15 rožančius (IV: 18.00 Švč. Sakramento adoracija) / 19.00 šv. Mišios.
VI:
8.15* / 9.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Išpažintį galima atlikti iki rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku paprašius kunigo.

Nuo kovo mėn. pamaldos vakare prasidės viena valanda vėliau.

Šiauliai

Šv. Juozapo namai

Šiuo metu vyksta statybiniai darbai. Dėl Mišių sekmadieniais prašome pasiteirauti iš anksto.

Galima susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų. Tel: 8–618–12953.

Paremkite katalikų Tradiciją Lietuvoje!

Mūsų veiklos ateitis Lietuvoje priklauso ir nuo Jūsų pagalbos. Pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, gyventojai turi teisę pervesti iki 2 proc. pajamų mokesčio sumos Lietuvos vienetams, turintiems teisę gauti paramą. Jūs galite be jokių papildomų išlaidų paremti mūsų veiklas, skirdami mums dalį mokesčių.

Tai galite padaryti keliais būdais:

1. Užpildykite šiame Aplinkraštyje prisegtą prašymo formą (įrašykite savo vardą, pavardę, asmens kodą ir pasirašykite) ir pristatykite į savo apskrities VMI (valstybinės mokesčių inspekcijos) skyrių.
2. Nuvykę į savo apskrities VMI skyrių, patys užpildykite FR0512 formą.
3. Paprašykite savo darbovietės buhalterės, kad ji užpildytų ir išsiųstų FR0512 formą.
4. Užpildykite ir išsiųskite FR0512 formą internetu. Kaip tai padaryti, sužinosite apsilankę VMI svetainėje www.vmi.lt (žr. El. paslaugos→El. deklaravimas).

Mūsų rekvizitai:
Tėvo Damiano de Veusterio labdaros ir paramos fondas
Įmonės kodas: 192021983
Sąskaitos numeris: LT71 7044 0600 0115 1180
AB SEB bankas

Mums labai reikia Jūsų paramos. Teatlygina Dievas!

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel: (8–37) 345357
Tel./Faksas: (8–37) 749563
Mob.: 8–618–12953
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Interneto svetainė: www.fsspx.lt
Mūsų sąskaitos SEB banke:
Tėvo Damiano de Veusterio labdaros ir paramos fondas:
a.s.: LT71 7044 0600 0115 1180 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA“:
a.s.: LT17 7044 0600 0100 9465 (knygoms)